

יהושע פרק יט

(נא) אלה הנחלת אשר נחלו אלעזר הכהן ויהושע בן נון וראשי האבות למטות בני ישראל בגורל בשלה לפני ה' פתח אהל מועד ויכלו מחלק את הארץ: פ

יהושע פרק כ

(א) וידבר ה' אל יהושע לאמר:

(ב) דבר אל בני ישראל לאמר תנו לכם את ערי המקלט אשר דברתי אליכם ביד משה:

(ג) לנוס שמה רוצח מכה נפש בשגגה בבלי דעת והיו לכם למקלט מגאל הדם:

(ד) ונס אל אחת מהערים האלה ועמד פתח שער העיר ודבר באזני זקני העיר ההיא את דבריו ואספו אתו העירה אליהם ונתנו לו מקום וישב עמם:

(ה) וכי ירדף גאל הדם אחריו ולא יסגרו את הרצח בידו כי בבלי דעת הכה את רעהו ולא שנה הוא לו מתמול שלשום: (ו) וישב בעיר ההיא עד עמדו לפני העדה למשפט עד מות הכהן הגדול אשר יהיה בימים ההם או ישוב הרוצח ובא אל עירו ואל ביתו אל העיר אשר נס משם:

(ז) ויקדשו את קדש בגליל בהר נפתלי ואת שכם בהר אפרים ואת קרית ארבע היא חברון בהר יהודה:

(ח) ומעבר לירדן יריחו מזרחה נתנו את בצר במדבר במישר ממטה ראובן ואת ראמת בגלעד ממטה גד ואת <גלון> גולן בבשן ממטה מנשה:

(ט) אלה היו ערי המועדה לכל בני ישראל ולגר הגר בתוכם לנוס שמה כל מכה נפש בשגגה ולא ימות ביד גאל הדם עד עמדו לפני העדה: פ

יהושע פרק כב

(א) אז יקרא יהושע לראובני ולגדי ולחצי מטה מנשה:

(ב) ויאמר אליהם אתם שמרתם את כל אשר צוה אתכם משה עבד ה' ותשמעו בקולי לכל אשר צויתי אתכם:

(ג) לא עזבתם את אחיכם זה ימים רבים עד היום הנה ושמרתם את משמרת מצות ה' אלהיכם:

(ד) ועתה הניח ה' אלהיכם לאחיהם כאשר דבר להם ועתה פנו ולכו לכם לאהליכם אל ארץ אחוזתכם אשר נתן לכם משה עבד ה' בעבר הירדן:

(ה) רק שמרו מאד לעשות את המצוה ואת התורה אשר צוה אתכם משה עבד ה' לאהבה את ה' אלהיכם וללכת בכל דרכיו ולשמר מצותיו ולדבקה בו ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם:

(ו) ויברכם יהושע וישלחם וילכו אל אהליהם: ס

דברים פרק ד

(מא) יבדיל משה שלש ערים בעבר הירדן מזרחה שמש:

(מב) לנוס שמה רוצח אשר ירצח את רעהו בבלי דעת והוא לא שנה לו מתמל שלשום ונס אל אחת מן הערים האל וחי:

(מג) את בצר במדבר בארץ המישר לראובני ואת ראמת בגלעד לגדי ואת גולן בבשן למנשי:

(מד) וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל:

(מה) אלה העדות והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל בני ישראל בצאתם ממצרים:

(מו) בעבר הירדן בגיא מול בית פעור בארץ סיחון מלך האמרי אשר יושב בחשבון אשר הכה משה ובני ישראל בצאתם ממצרים:

(מז) ויירשו את ארצו ואת ארץ עוג מלך הבשן שני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן מזרחה שמש:

(מח) מערער אשר על שפת נחל ארנן ועד הר שיאן הוא חרמון:

(מט) וכל הערבה עבר הירדן מזרחה ועד ים הערבה תחת אשדת הפסגה: פ

דברים פרק א

אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר הירדן במדבר בערבה מול סוף בין פארן ובין תפל ולבן וחצרת ודי זהב: אחד עשר יום מחרב דרך הר שעיר עד קדש ברנע: והיה בארבעים שנה בעשתי עשר חדש באחד לחדש דבר משה אל בני ישראל ככל אשר צוה ה' אתו אלהם: אחרי הכתו את סיחון מלך האמרי אשר יושב בחשבון ואת עוג מלך הבשן אשר יושב בעשתרת באדרעי: בעבר הירדן בארץ מואב הואיל משה באר את התורה הזאת לאמר:

משנה מכות (ב:ד)

להיכן גולין לערי מקלט לשלש שבעבר הירדן ולשלש שבארץ כנען שנאמר את שלש הערים תתנו מעבר לירדן ואת שלש הערים תתנו בארץ כנען וגו' עד שלא נבחרו שלש שבארץ ישראל לא היו שלש שבעבר הירדן קולטות שנאמר שש ערי מקלט תהיינה עד שיהיו ששתן קולטות כאחד:

<u>במדבר לב: יא, כד</u>	<u>במדבר לו:</u>
<p>ויחר אף ה' ביום ההוא וישבע לאמר. אם יראו האנשים העלים ממצרים מבן עשרים שנה ומעלה את האדמה אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב כי לא מלאו אחרי. בנו לכם ערים לטפכם וגדרת לצנאכם והיצא מפיכם תעשו.</p>	<p>איש כי ידר נדר לה' או השבע שבועה לאסר אסר על נפשו לא יחל דברו ככל היצא מפי יעשה.</p>

<u>במדבר (פרק לג)</u>
<p>(א) אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים לצבאתם ביד משה ואהרן: (ב) ויכתב משה את מוצאיהם למסעיהם על פי ה' ואלה מסעיהם למוצאיהם: (לח) ויעל אהרן הכהן אל הר ההר על פי ה' וימת שם בשנת הארבעים לצאת בני ישראל מארץ מצרים בחדש החמישי באחד לחדש: (לט) ואהרן בן שלש ועשרים ומאת שנה במתו בהר ההר: ס</p>

<u>במדבר (פרק לה)</u>
<p>(יא) והקרייתם לכם ערים ערי מקלט תהיינה לכם ונס שמה רצח מכה נפש בשגגה: (יב) והיו לכם הערים למקלט מגאל ולא ימות הרצח עד עמדו לפני העדה למשפט: (יג) והערים אשר תתנו שש ערי מקלט תהיינה לכם: (יד) את שלש הערים תתנו מעבר לירדן ואת שלש הערים תתנו בארץ כנען ערי מקלט תהיינה: (טו) לבני ישראל ולגר ולתושב בתוכם תהיינה שש הערים האלה למקלט לנוס שמה כל מכה נפש בשגגה: (טז) ואם בכלי ברזל הכהו וימת רצח הוא מות יומת הרצח: (יז) ואם באבן יד אשר ימות בה הכהו וימת רצח הוא מות יומת הרצח: (יח) או בכלי עץ יד אשר ימות בו הכהו וימת רצח הוא מות יומת הרצח: (יט) גאל הדם הוא ימית את הרצח בפגעו בו הוא ימיתנו: (כ) ואם בשנאה יהדפנו או השליך עליו בצדיה וימת: (כא) או באיבה הכהו בידו וימת מות יומת המכה רצח הוא גאל הדם ימית את הרצח בפגעו בו: (כב) ואם בפתע בלא איבה הדפו או השליך עליו כל כלי בלא צדיה: (כג) או בכל אבן אשר ימות בה בלא ראות ויפל עליו וימת והוא לא אויב לו ולא מבקש רעתו: (כד) ושפטו העדה בין המכה ובין גאל הדם על המשפטים האלה: (כה) והצילו העדה את הרצח מיד גאל הדם והשיבו אתו העדה אל עיר מקלטו אשר נסשמה וישב בה עד מות הכהן הגדל אשר משח אתו בשמן הקדש: (כו) ואם יצא יצא הרצח את גבול עיר מקלטו אשר ינוס שמה: (כז) ומצא אתו גאל הדם מחוץ לגבול עיר מקלטו ורצח גאל הדם את הרצח אין לו דם: (כח) כי בעיר מקלטו ישב עד מות הכהן הגדל ואחרי מות הכהן הגדל ישוב הרצח אל ארץ אחזתו: (כט) והיו אלה לכם לחקת משפט לדרתיכם בכל מושבתיכם: (ל) כל מכה נפש לפי עדים ירצח את הרצח ועד אחד לא יענה בנפש למות: (לא) ולא תקחו כפר לנפש רצח אשר הוא רשע למות כי מות יומת: (לב) ולא תקחו כפר לנוס אל עיר מקלטו לשוב לשבת בארץ עד מות הכהן: (לג) ולא תחניפו את הארץ אשר אתם בה כי הדם הוא יחניף את הארץ ולא יכפר לדם אשר שפך בה כי אם בדם שפכו: (לד) ולא תטמא את הארץ אשר אתם יושבים בה אשר אני שכן בתוכה כי אני ה' שכן בתוך בני ישראל: פ</p>

<u>בראשית (ד:יד)</u>
<p>הן גרשת אתי היום מעל פני האדמה ומפניך אסתר והייתי נע ונד בארץ והיה כל מצאיי יהרגני: <u>בראשית (ה:כט)</u> ויקרא את שמו נח לאמר זה ינחמנו ממעשנו ומעצבון ידינו מן האדמה אשר אררה ה':</p>

<u>במדבר (פרק לג)</u>
<p>(א) אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים לצבאתם ביד משה ואהרן: (ב) ויכתב משה את מוצאיהם למסעיהם על פי ה' ואלה מסעיהם למוצאיהם: (לח) ויעל אהרן הכהן אל הר ההר על פי ה' וימת שם בשנת הארבעים לצאת בני ישראל מארץ מצרים בחדש החמישי באחד לחדש: (לט) ואהרן בן שלש ועשרים ומאת שנה במתו בהר ההר:</p>